

være Mænd, som ogsaa skænkede det tarvelige den fornødne Opmærksomhed, og det er faktisk jo ogsaa Tilfældet. Men bliver det lagt i een Mands Haand, spille vi, som sagt, va banque om det, og der er efter min Mening efter Instruksen den allerstørste Sandsynlighed for, at den Mand vil blive Kunstner ex professo, en Mand, mod hvis Dom der ikke vil kunne rejses nogen Indsigelse af andre. Jeg tror derfor ikke, at det forelagte Lovforslag er nogen Gewinnst. Jeg tror ikke, at det er den Vej, man skal gaa for at ordne Spørgsmaalet, og jeg vil her komme tilbage til, hvad jeg har udtalt, at skal man opnaa noget, forekommer det mig, at man ikke kan opnaa det ad anden Vej end den at dele Arbejdet. Statens Bygningsarbejder ere jo af den Bestaffenhed, at den aarlige Bevilling gennemsnitlig er $1\frac{1}{2}$ —2 Mill. Kr. Heraf medgaar der til Fornylsesarbejder og Bedligholdsarbejder omtrent $\frac{3}{4}$ eller 1 Mill. Kr. Disse Arbejder, der repræsentere denne Kapital, ere af meget simpel Natur. Dem kan enhver teknisk bygningskyndig, og navnlig en teknisk bygningskyndig, som tillige er i Besiddelse af en vis administrativ Erfaring, bestyre, og kun, hvis han mangler særlig kunstnerisk Begavelse eller særlig kunstnerisk Erfaring, vil man have nogen Garanti for, at han ikke fordyrer disse Arbejder mere end nødvendigt. En helt anden Ting ere de andre Bygningsarbejder, de meget store Nybygningsarbejder. De bør efter min Formening aldeles ikke henlægges under denne Bygningsdirektor eller under denne ny Bygningsinstitution, hvorledes det nu bliver ordnet. Der bør efter min Mening en Konkurrence altid finde Sted, for at man derved kan faa de Mænd frem, som have Gøner til særlig at beskæftige sig med den enkelte og forholdsvis store Opgave, som kommer til at foreligge i hvert enkelt Tilfælde. En helt anden Ting er det, at Ministeriet selvfølgelig i en Bygningsinstitution, som staar til dens Raadighed, vil have Videt i Hænde til at supplere vedkommende Arkitekts særlige Gøner med Gøner eller Erfaringer, som han maaste maatte mangle. Vi se ogsaa, at ved saadanne større Byggeforetagender, som ere udførte i de senere Aar, har Ministeriet reurreret til saadanne enkelte tekniske Kræfter, som polyteknisk Værestanstalt hidtil har forshuet — og jeg haaber for Fremtiden vil forshue — Staten med. Fra Ingeniørforpjet har der jo været søgt Hjælp til disse forskellige Arbejder, og det har ikke været som Arkitekter, at Ingeniørofficererne ere blevne søgte, men det er sket, for at de skulde fuldstændiggøre den Viden, som ellers fandtes hos Arkitekterne. Jeg tror, at

den eneste Vej, man kan gaa, er at søge Arbejdet delt, og jeg tror, at i det Tilfælde Statens ordinære Bygningsarbejder, hvad jeg altsaa kalder Bedligholds- og Fornylsesarbejder, bleve lagte i Haanden paa en Bygningsinspektion, der væsentlig bestod af praktiske, tekniske Folk, navnlig om jeg saa maa sige, i de nedre Regioner, i Stedet for af Professor-Arkitekter, altsaa af Haandværker-Arkitekter, der staa i nærmere Børøring med det borgerlige Liv — ikke alene i Kjøbenhavn, men ogsaa i Provinserne —, vilde man langt snarere naa til et godt Resultat end ved Hjælp af den Bygningsinspektion, som nu er foreslaaet af den højtærede Minister.

Ministeren for offentlige Arbejder (Tager Slet): Værede Medlemmer, som i nogle Aar have siddet i dette Ting, ville vide, at Spørgsmaalet om en Omordning af Bestyrelsen af det civile Bygningsvæsen har været et meget yndet Tema for ærede Ordførere for Finansudvalget. Det har ogsaa været et meget yndet Tema i Konferencer med Ministrene i Finansudvalget og ganske særlig med mig i de Aar, jeg har haft den Ære at konferere med Udvalget. Det har været i ret høje Toner, man har krævet en Ordning af dette Forhold. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgtreds (Neergaard), som aabnede Forhandlingen, erkendte jo ogsaa dette og nævnede, at man her er tilbøjelig til at tro, at det økonomiske Hensyn ikke spiller en tilstrækkelig Rolle i Statens Bygningsvæsen med Hensyn til Bedligholdelsen. Jeg har saa mange Gange imødegaaet denne Anskuelse, at jeg ikke i Dag skal komme ind derpaa. Jeg tror ikke, at den er rigtig. Derimod er jeg enig i, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgtreds (Møkkentved) sagde, at Staten efter Sagens Natur kommer til at bygge og administrere noget dyrere, end en ganske uafhængig Privatmand er i Stand til. Den har desuden mange andre Hensyn at tage. Det, man i mange Aar særlig har været optagen af, er den Maade, hvorpaa Bygningsdirektøren skal lønnes, og navnlig de Procenter, der tilfalde Bygningsinspektørerne af Nybygninger og Hovedreparationer. Jeg tror ikke, i alt Fald erindrer jeg ikke, at man nogen Tid har sagt, at Bestemmelserne derom blive misbrugte, og det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgtreds (Neergaard) nævnte jo ogsaa, at det var ikke det, man vilde gøre gældende, men det er Systemet, som man i og for sig har noget imod. Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgtreds (Møkkentved) var jo derimod en Til-